

skulde være fuldstændig mundtlig og summariff, at Dommeren fremkaldte den, der sigtedes for at have begaaet en eller anden Forseelse, at han afhørte de Betjente eller Andre, som kunde afgive Forklaring, og at han derpaa efter sit Skjøn over Sagens foreliggende Omstændigheder afgav sin Kjendelse, som indenfor de angivne Grændser var inappellabel. Men naar der her fordres, at Behandlingen skal foregaae efter de for offentlige Politifagers Behandling forefrevne Regler, det vil altsaa sige, at der skal foretages en omstændelig og udførlig Protokollation af alt det, som foregaaer, og naar man derhos seer hen til det meget store Antal Sager, som maa antages at ville komme for den nye Ret, saa troer jeg rigtignok, at man derved kommer til et saa besværligt Maskineri, at det umuligt kan arbejde. Jeg kan ikke forestaae Andet, end at i disse Sager, idetmindste i det overveiende Antal af dem, maa det være fuldkommen tilstrækkeligt, naar der i Retsprotokollen opføres: „For Retten mødte N. N., Forklaring afgaves af N. N. og N. N., hvor efter Dommeren affagde følgende Kjendelse“. Man vil maaffee indvende herimod, at Sagen jo i visse Tilfælde efter særlig Bevilling skal kunne appelleres, og man vil da videre spørge, hvad Materiale der vil foreligge den overordnede Ret, naar der ikke foreligger Andet end denne summariske Tilførsel i Protokollen. Den overordnede Ret, kan man sige, vil jo da ikke være istand til at undersøge, om det, der er fremkommet i første Instants, har været et tilstrækkeligt og retfærdiggjørende Motiv for den affagte Dom. Jeg indrømmer, at der her er en Vanskelighed, og at Tjernelsen af denne Vanskelighed maaffee vil volde ikke ringe Besvær; men jeg kan dog ikke troe Andet, end at det maa være muligt at overvinde den. Lød det sig ikke f. Ex. tænke, at den særlige Bevilling, som gaves i de enkelte Tilfælde, gik ud, ikke paa en almindelig Appel, men paa Sagens Henviisning til ny Behandling ved Criminal- og Politiretten efter de i Lovgivningen for Politifager forefrevne Regler? Jeg skal dog ikke forbyde mig videre i dette Punkt; jeg seer meget vel, at der navnlig fra det juridiske Systems Side lader sig anføre Indvendinger derimod; men jeg haaber dog, at

det vil blive muligt at faae denne Vanskelighed ryddet tilside, navnlig ved Bistand af den høitærede Justitsminister, saaledes at der ved den nye Ret indtræder en virkelig mundtlig og offentlig summariff Forhandlingsmaade, fri for al overflødig Protokollation og Skriveri, saaledes at, naar Kjendelserne indankedes for den næste Instants, Skyderen da ikke blev „indsøbt“ i noget som helst „Papir“.

Jeg skal tillade mig her endnu at fremhæve en Omstændighed, der kan forudsæes at ville forhindre endeel af de gode Frugter, som hele Reformen af Kjøbenhavns Politivæsen ellers vilde kunne medføre. Jeg sigter til de store territoriale Vanskeligheder, hvorunder Kjøbenhavn lider ved sine særdeles flette Grændser. Det vil være det ærede Thing bekendt, at søndre Virk gaaer heelt ind til Søerne og gamle Kongevei; nordre Virk omfatter forskellige Dele, som i almindelig Tale regnes til og i Grunden ogsaa høre til Kjøbenhavn; det Samme finder Sted med Hensyn til Amager Virk. Alt dette volder næsten i alle Forhold utaalelige Bryderier og Besværligheder. Det volder Besværlighed i communal Henseende, fordi der ikke kan opnaaes Enighed, f. Ex. med Frederiksberg Commune, som skærer dybt ind i Hovedstadens Grund, ved Behandlingen af forskellige communale Sager, som Vand-, Gas- og Cloak-Anlæg; det volder Vanskelighed i jurisdictionel Henseende, f. Ex. ved Pantebøgerne; thi naar en Mand, som har givet Underpant i sit Løssøre, flytter her fra Vhen ud paa gamle Kongevei, kan Creditor tabe sin Panteret, naar han ikke nøiagtig passer paa, hvad der ikke altid er let, i Særdeleshed naar Grændserne ere saa lidet kjendelige, som de ere det her ved Kjøbenhavn. Men fremfor Alt vil denne territoriale Vanskelighed komme til at udøve en meget uheldig Indflydelse paa Politiets Ordning. Allerede nu er dette Tilfælde; medens Rets sikkerheden i Kjøbenhavn i det Hele taget er upaallagelig, er Rets sikkerheden i søndre Virk Gjenstand for mange Klager; medens der i Kjøbenhavn gennemføres et vist System med Hensyn til forskellige Forhold, følges der i de tilstødende Landjurisdictioner andre Systemer; Forbrydere og mistænkelige Personer kunne komme over i en anden Jurisdiction ved